



BESPREKING BEZWAREN WATERERFGOED VLAANDEREN

geuit in hun brief van 10 december 2013

BEZWAAR VAN WATERERFGOED VLAANDEREN	REACTIE OE	DUPLIEK VAN WATERERFGOED VLAANDEREN
Het voorontwerp is niet gedragen.		
<p>De Proeve van Watererfgoeddecreet is gedragen, onderbouwd en realistisch maar wordt bijna geheel genegeerd.</p>	<p>De herziening van het Varenderfgoeddecreet is van in het begin een participatief proces geweest. Verschillende partijen werden op voorhand gehoord en op basis van deze bekommernissen heeft het agentschap Onroerend Erfgoed een discussienota uitgewerkt. Deze discussienota werd in maart 2013 op de website geplaatst en werd ruim verspreid onder de betrokken partijen. Het stond iedereen vrij te reageren op deze discussienota tot 14 april 2013. Op administratief vlak werden de adviezen ingewonnen van het agentschap Kunsten en Erfgoed en het departement MOW. Dit laatste departement consulteerde bovendien verschillende watergebonden agentschappen en vier Vlaamse havens. Ook de afdeling Varend Erfgoed van de KCML is van in het begin nauw betrokken bij de herziening en heeft verschillende elementen tot</p>	<p>Watererfgoed Vlaanderen heeft aanzienlijke inspanningen geleverd om in 2011 en nogmaals in 2012 een gedragen en deskundig onderbouwd nieuw Watererfgoeddecreet aan de Minister aan te bieden. Onbegrijpelijk genoeg is deze tekst grotendeels genegeerd. Al de andere door de Minister ingewonnen adviezen gaan uit van aan de Vlaamse Overheid gelieerde organisaties welke geen vrijheid van spreken hebben, niet representatief zijn voor de watererfgoedsector en / of geen voeling hebben met de noden op het terrein.</p> <p>Een thematische benadering voor al het het scheepvaart- en havenerfgoed ware alvast veel adequater dan de compleet artificiële opdeling van historische vaartuigen tussen 'roerende' en 'onroerende' objecten, waardoor schepen onder</p>

	<p>verbetering van het huidige decreet aangedragen. De Proeve van Watererfgoeddecreet werd grondig bestudeerd. Er werden wel elementen uit het Waterfgoeddecreet verwerkt binnen de herziening van het Varend erfgoeddecreet, zoals in het verleden al meermaals is aangetoond. Het uitgangspunt van het Watererfgoeddecreet is echter niet te verzoenen met het huidige Vlaamse erfgoedbeleid gezien de zuiver thematische aanpak. Op regelgevend vlak verkiest de Vlaamse overheid om generalistische erfgoeddecreten op te stellen en geen decreten per erfgoedthema. Dit zou immers een eindeloos aantal decreten kunnen genereren.</p>	<p>een andere regeling vallen naargelang hun toevallig juridisch statuut en het beleid onvermijdelijk elke samenhang ontbeert. Ingevolge het huidige niet-thematische beleid is het beschermings- en behoudsbeleid hopeloos versnipperd en ongeloofwaardig. Het is bijv. volledig irrationeel de collectie van meer dan 70 aan de wal opgestelde vaartuigen van het zgn. Maritiem Park in Antwerpen buiten het Decreet Varend Erfgoed te houden. Deze collectie ligt al decennia letterlijk weg te roesten en weg te rotten. Ook elders doorheen Vlaanderen liggen allerhande museumschepen te verkommeren. Het gaat hier om de kern van onze historische botencollectie. Een Decreet Varend Erfgoed die naam waardig moet dergelijke prioriteiten weten aan te pakken.</p>
<p>Dit decreetgevend initiatief behoort als essentie de ondersteuning van het middenveld te hebben.</p>	<p>Het decreet tot bescherming van het varend erfgoed van 29 maart 2002 heeft niet tot doel het middenveld te ondersteunen maar om het varend erfgoed te behouden voor de toekomstige generaties. De Vlaamse Regering kiest ervoor om dit te doen door middel van het subsidiëren van concrete behoudsprojecten en niet door middel van het subsidiëren van verenigingen. Het middenveld kan begeleiding en ondersteuning krijgen van Herita, het steunpunt en de spreekbuis voor erfgoedzorgers, dat door de Vlaamse overheid wordt gesubsidieerd.</p>	<p>Het watererfgoedmiddenveld kent specifieke en verpletterende moeilijkheden: delicate en preciaire bewaringstoestand van de objecten, vergrijzing, verdwijnende technologische kennis, museale verwaarlozing, gigantisch passief van decennia politieke verwaarlozing. Dit middenveld is in crisis en heeft krachtige ondersteuning en aanmoediging nodig. Het heeft geen zin schepen te redden wanneer de beheerders uitsterven. Watererfgoed Vlaanderen en de meer dan 100 erbij aangesloten organisaties verdienen structurele ondersteuning, analoog aan decretale mechanismen voor Vlaamse en federale instellingen als Herita, het Vlaams Instituut van de Zee, Promotie Binnenvaart Vlaanderen, het Instituut voor Transport langs de Binnenwateren,</p>

		de Bond Beter Leefmilieu enz. Herita levert overigens nauwelijks of geen ondersteuning specifiek gericht op watererfgoed en beschikt in dat verband ook niet over relevante kennis.
De bevoegde minister weigert Watererfgoed Vlaanderen te ontvangen voor overleg.	Het kabinet van minister Bourgeois en het agentschap Onroerend Erfgoed hebben Watererfgoed Vlaanderen uitgenodigd om te overleggen over de herziening van het Varenderfgoeddecreet maar Watererfgoed Vlaanderen is hier niet op ingegaan.	Dit is volledig foutief. Watererfgoed Vlaanderen heeft zijn voorstellen herhaaldelijk zeer grondig, maar volledig vruchteloos, aan het kabinet voorgesteld. Daarom vragen we sedert jaren een persoonlijk onderhoud met de Minister.
Het voorontwerp biedt geen oplossing voor talrijke punten.		
Het Decreet Varend Erfgoed van 2002 is al bij al een mislukking gebleken. Na elf jaar zijn slechts een handjevol kleine vaartuigen beschermd en zijn de bestede budgetten volslagen verwaarloosbaar.	<p>Intussen genieten 16 vaartuigen definitieve bescherming als varend erfgoed. In 2013 werden niet minder dan 12 vaartuigen voorlopig beschermd. De bescherming van het varend erfgoed komt intussen dus op snelheid. In zijn totaliteit gaat het ook over beperktere aantallen beschermingen dan bij bijvoorbeeld het bouwkundig erfgoed.</p> <p>De bestede budgetten zijn tot hertoe inderdaad beperkt gebleven. Dit is enerzijds uiteraard gerelateerd aan het tot voor kort beperkte aantal beschermingen en anderzijds met de zware administratieve procedure om een premie te bekomen. Er werden tot nog toe vijf beheersprogramma's goedgekeurd. Er zijn, voor zover bekend bij de administratie, vijf nieuwe beheersprogramma's in voorbereiding. Eén van de belangrijkste doelstellingen van de herziening van het Varenderfgoeddecreet en het bijhorende uitvoeringsbesluit is juist om de betoelaging vlotter te laten verlopen. We verwachten dus dat er in de nabije toekomst meer premies zullen worden</p>	Watererfgoed Vlaanderen erkent en waardeert dat inmiddels enkele beschermingsdossiers ter hand zijn genomen. Dit gebeurde echter telkens onder mediadruk en zonder enthousiasme. Tegenover de enkele beschermingen staat echter ook een groot, elke maand aangroeiend passief van onherroepelijk teloorlopende vaartuigen. De Vlaamse administratie is fel onderbemand en besteedt aan de implementatie van het Decreet Varend Erfgoed feitelijk ca. 130 % VTE, wat de credibiliteit van het beleid op de helling zet. De bestede budgetten (op twaalf jaar tijd in totaal 221.534,50 EUR, cijfers van oktober 2013) zijn niet anders dan bespottelijk te noemen.

	toegekend om het beheer van het beschermd varend erfgoed te ondersteunen.	
De lijst van bedreigde en verdwenen historische schepen groeit vrijwel elke maand aan.	Het vrijwaren van het erfgoed is een moeilijke evenwichtsoefening. Niet alle erfgoed kan worden behouden voor de toekomstige generaties. Een belangrijke taak van de administratie bestaat er in om keuzes te maken. Het decreet tot bescherming van het varend erfgoed stelt de Vlaamse Overheid in staat om eerst via inventarisatie de erfgoedvaartuigen te identificeren en vervolgens de meest waardevolle vaartuigen te beschermen. Deze strategie blijft behouden bij de herziening van het decreet en staat ook niet ter discussie. Het vernieuwde decreet zal echter ook een juridische verankering van de wetenschappelijke inventaris voorzien, evenals de mogelijkheid om die inventaris juridisch vast te stellen. Op basis van de vaststelling kunnen beleidsmaatregelen worden genomen om het vrijwaren van erfgoedvaartuigen te faciliteren.	Watererfgoed Vlaanderen vraagt niet dat alle historische vaartuigen worden behouden of beschermd. Er wordt echter al ca. 10 jaar op de publicatie van de Vlaamse inventaris van het varend erfgoed gewacht. De efficiëntie van dit beheersinstrument kan dus niet eens worden nagegaan. Op welke basis bij inventarisatie en bescherming selecties worden gemaakt en prioriteiten worden bepaald is volledig onduidelijk. Eerder lijkt te worden gereageerd op spraakmakende mediaberichtgeving rond grote dossiers. Van een 'strategie' kan dan ook bezwaarlijk worden gewaagd.
Eigenaars en beheerders van belangrijk varend erfgoed dat wetenschappelijk gezien niet als voldoende 'uniek' wordt beschouwd, staan volledig in de kou.	De administratie hanteert verschillende criteria om te onderzoeken welke vaartuigen in aanmerking komen voor bescherming. Vaartuigen worden beschermd in het algemeen belang vanwege hun historische, wetenschappelijke, industrieel-archeologische of andere sociaal-culturele waarde. Naast de vier waarden wordt bij de selectie rekening gehouden met de geografische band, de zeldzaamheid, de gaafheid (authenticiteit), de representativiteit, de fysische toestand en uiteindelijk het beheer. Onder dit laatste punt horen niet alleen de nodige garanties inzake behoud en onderhoud, maar ook de maatregelen en voorwaarden voor een verantwoord gebruik,	Deze theoretische uitleg staat wel erg ver van de praktijk. Zogezegd gebrek aan uniciteit wordt wel degelijk ingeroepen om vaartuigen te weren. Zelfs vaartuigen waarvan de uniciteit buiten kijf staat, gingen verloren of kwamen niet voor ondersteuning in aanmerking. Soms ging het om publiekstrekkers en eyecatchers, echte topstukken. Vermeldenswaard zijn de Belgica, de Askoy II, de Charlesville, de Paster Pype en de Poseidon.

	<p>exploitatie en eventuele herbestemming. Zeldzaamheid wordt wel mee afgewogen als criterium. De criteria vormen gezamenlijk een afwegingskader voor de evaluatie van de erfgoedwaarden van vaartuigen. De laatste thematische beschermingen stellen net enkele vaartuigen voor die representatief zijn voor een grotere groep vaartuigen. Ze zijn dus niet uniek te noemen.</p>	
<p>Hetzelfde geldt voor bouwers en beheerders van replica's.</p>	<p>Onder erfgoed worden geen replica's en historiserende recent gebouwde schepen begrepen. Dergelijke vaartuigen komen niet voor bescherming in aanmerking. Dit is een algemeen aanvaarde praktijk binnen de erfgoedzorg en geldt voor alle vormen van erfgoed binnen Vlaanderen.</p>	<p>De niet-ondersteuning van replicaprojecten is een ander voorbeeld van de puur dogmatische, wereldvreemde analogie met het onroerend erfgoedbeleid. De decennialang door de overheden verwaarloosde sector van het varend erfgoed heeft aanmoediging nodig, enthousiasmering van de jeugd, maatregelen voor het behoud van technische kennis, publiek zichtbare en succesrijke voorbeeldprojecten. Het is bijv. onbegrijpelijk dat de bouw van de replica van de Belgica, eens bedoeld als wereldwijd rondvarend ambassadeur, buiten het Decreet Varend Erfgoed valt, zodat nu noodgedwongen is geopteerd voor een niet-varende en historisch niet-conforme downscaling.</p>
<p>Verenigingen, musea en bezoekersattracties slagen er vaak niet in historische vaartuigen te behouden of hun collecties uit te breiden.</p>	<p>Zoals hierboven gesteld wordt er in het varend erfgoeddecreet expliciet voor gekozen om enkel specifieke behoud- en beheerprojecten te ondersteunen. Enkel het beschermd varend erfgoed komt voor een premie in aanmerking. Het is immers zo dat de te besteden budgetten beperkt zijn en dus heel doelgericht moeten worden ingezet. De ondersteuning van musea in Vlaanderen wordt geregeld in het Cultureel-Erfgoeddecreet 6 juli 2012</p>	<p>Ook dit is een wereldvreemde reactie. Er bestaat verspreid over Vlaanderen een hele vloot van museumschepen die niet behoorlijk onderhouden worden en bedreigd zijn. Noch het Cultureel Erfgoeddecreet, noch het Decreet Varend Erfgoed hebben voor het decennialang opgebouwd passief een oplossing geboden. Het Decreet Varend Erfgoed moet een krachtige inhaalbeweging mogelijk maken voor al het</p>

	(door middel van kwaliteitslabels aan collectiebeherende instanties).	varend erfgoed, los van de toevalligheid of het aan wal staat dan wel in het water ligt.
De lang verwachte "light"-bescherming van het varend erfgoed blijft uit.	Net zoals bij de bescherming van het onroerend erfgoed en de bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang, wordt er bewust voor gekozen om geen twee beschermingsniveaus in te voeren. Ofwel is een vaartuig beschermenswaardig ofwel niet. Dit wordt bepaald op basis van de beschermingscriteria. Het is uiteraard zo dat bepaalde vaartuigen wel over erfgoedwaarden beschikken maar niet voldoende tegemoet komen aan de beschermingscriteria. In dat geval worden die vaartuigen opgenomen in de inventaris van het varend erfgoed. In het decreet wordt voorzien dat deze inventaris juridisch kan worden vastgesteld. Er worden voorlopig geen onmiddellijke rechtsgevolgen aan de opname in de inventaris verbonden. Wel biedt deze vastgestelde inventaris de mogelijkheid om met andere bevoegde instanties te overleggen over bepaalde voordelen of vrijstellingen die het vrijwaren van het geïnventariseerde erfgoed bevorderen.	De analogie met andere erfgoed domeinen is andermaal wereldvreemd en irrelevant. Heel de sector vraagt al jaren een 'light-bescherming' met minder lasten en ook minder voordelen. Deze 'light-bescherming' zou een sterk aanmoedigend effect hebben, nauwelijks Vlaamse middelen vergen, en aanzienlijke toeristische baten opleveren. De wetenschappelijke inventaris die door de Minister plotseling tot basis voor een toekomstige 'light-bescherming' is verheven, is niet geschikt omdat hij andere criteria hanteert. Watererfgoed Vlaanderen vraagt een 'light-bescherming' medebeheerd door het middenveld en met beperkte, maar concrete voordelen, zoals een vrijstelling van scheepvaart- en havengelden doorheen Vlaanderen, en op basis van reciprociteit uitgebreid tot erkende buitenlandse historische schepen die op bezoek komen.
De vrijwilligerswerking veroudert en verzwakt wegens gebrek aan belangstelling en stimulansen.	Herita speelt als onafhankelijke netwerkvereniging een cruciale rol bij het ondersteunen en motiveren van vrijwilligers. Monumentenwacht Vlaanderen heeft een aparte door Vlaanderen gesubsidieerde werking gericht op varend erfgoed. De medewerker, gespecialiseerd in varend erfgoed, staat specifiek ter beschikking van de eigenaars en beheerders van varend erfgoed om hen te ondersteunen bij het beheer van het varend erfgoed.	Herita speelt in de watererfgoedsector geen rol van betekenis. Monumentenwacht Vlaanderen geeft alleen technische adviezen over de toestand van individuele schepen. Geen van deze organisaties is in staat een krachtige revival van de vrijwilligerswerking rond varend erfgoed op te wekken en dat is ook hun taak niet.
Maritieme overheden en havenbesturen	In een nota van het departement Mobiliteit en	Het geschetste probleem wordt met dit antwoord

<p>beschouwen het beheer van de hen toebehorende historische vaartuigen niet als een van hun kerntaken.</p>	<p>Openbare Werken, ontvangen op 22 november 2012, wordt het initiatief tot een beter behoud en een toegankelijker varend erfgoed evenwel verwelkomd. Het departement is er van overtuigd dat het varend erfgoed in het verleden te weinig aandacht heeft gekregen. Een hogere zichtbaarheid is gewenst om ook jongere mensen in de scheepvaart- en havenwereld geïnteresseerd te krijgen. Het bewustzijn groeit dat het behoud van ons historisch varend patrimonium van groot belang is. Verder overleg hierover met de bevoegde maritieme overheden en havenbesturen is wenselijk.</p>	<p>helemaal ontweken. Maritieme overheden en havenbesturen rest vaak geen andere keuze dan hun belangrijk varend erfgoed naar de verschroter te sturen. Schrijnende gevallen van teloorgang of bedreiging in deze categorie zijn o.m. de Paster Pype, de Zeearend, de Emmerbaggermolen B4 en de Stern. Het Decreet Varend Erfgoed blijft schromelijk in gebreke.</p>
<p>Het resultaat van de Vlaamse inventarisatie van het varend erfgoed werd nog niet publiek bekend gemaakt.</p>	<p>Het publiek beschikbaar stellen van de wetenschappelijke inventaris varend erfgoed is prioritair. Voor de zomer van 2014 zullen de resultaten van deze wetenschappelijke inventaris op de website van het agentschap onroerend erfgoed worden geplaatst (www.onroenderfgoed.be).</p>	<p>Watererfgoed Vlaanderen begrijpt niet waarom de publicatie van deze inventaris bijna 10 jaar op zich laat wachten maar kijkt natuurlijk met spanning uit naar de resultaten.</p>
<p>Het varenderfgoedbeleid is helemaal niet in het onroerenderfgoedbeleid, het topstukkenbeleid en het museumbeleid geïntegreerd.</p>	<p>De herziening van het Varenderfgoeddecreet heeft juist de afstemming met het Onroerenderfgoeddecreet, het Topstukkendecreet en het Cultureel-Erfgoeddecreet tot doel. Deze afstemming op decretaal vlak behelst uiteraard enkel de juridische afstemming. Daarnaast wordt door de bevoegde administraties ook gewerkt aan beleidsmatige afstemming.</p>	<p>Er bestaat momenteel geen enkele overkoepelende visie op beleid en beheer rond scheepvaart- en havenerfgoed. Het Topstukkendecreet is nog nooit voor varend erfgoed toegepast. De Proeve van Watererfgoeddecreet van Watererfgoed Vlaanderen maakte een sterke coördinatie mogelijk, de amendementen van de Minister dreigen nauwelijks iets te veranderen.</p>
<p>De Charlesville kon niet worden gered onder voorwendsel dat Vlaanderen niet bevoegd is in het buitenland.</p>	<p>Op 12 juni 2013 heb ik in de Commissie Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed van het Vlaams parlement, naar aanleiding van enkele vragen om uitleg, een uitgebreide toelichting gegeven over het dossier van de Charlesville. Hoewel</p>	<p>Watererfgoed Vlaanderen heeft zich gedurende lange maanden zeer intensief voor de redding van de Charlesville ingespannen en heeft als enige organisatie financiering gezocht. Alleen ingevolge illegale manoeuvres in Duitsland en</p>

	<p>de teloorgang van het schip te betreuren is, bleek het naar Vlaanderen halen van de Charlesville onhaalbaar.</p>	<p>collectief gebrek aan enthousiasme bij beslissingsmakers in eigen land is het schip (voorlopig) niet teruggekeerd. Het is niet correct het project af te doen als 'onhaalbaar' daar waar tal van partijen weigerden zelfs maar een haalbaarheidsonderzoek uit te voeren of te ondersteunen. Watererfgoed Vlaanderen heeft jaren geleden op het Charlesville-verhaal geanticipeerd door in zijn Proeve van Watererfgoeddecreet desnoods buitenlandse actie van Vlaanderen mogelijk te maken. Dit met het oog op de redding van zich in het buitenland bevindende schepen zeer belangrijke artikel wordt door de Minister nog steeds genegeerd, zodat zich een herhaling van Charlesville-achtige geschiedenissen dreigt voor te doen.</p>
<p>Het voorontwerp houdt vast aan de inadequate en dogmatische analogie met het onroerenderfgoedbeleid.</p>		
<p>De minimalistische en juridisch-technische bijschaving van het Varend erfgoeddecreet blijft expliciet gebaseerd op de inadequate en wereldvreemde analogie met het onroerenderfgoedbeleid.</p>	<p>Watererfgoed Vlaanderen is niet duidelijk in wat wenselijk is: aan de ene kant verwacht de vereniging een integratie van het varend erfgoedbeleid en het onroerenderfgoedbeleid en aan de andere kant spreekt het van een wereldvreemde analogie met het onroerenderfgoedbeleid.</p> <p>Na overleg met verschillende betrokken partijen is ervoor gekozen om geen fundamentele herziening van het Varend erfgoeddecreet in gang te zetten, maar om het bestaande decreet aan te passen aan enkele belangrijke tekortkomingen, zoals beschreven in de memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet. Deze aanpassingen zijn zeker niet enkel juridisch-technisch. Zo komen er bijvoorbeeld toelatings- en meldingsplichten voor het</p>	<p>De door de Minister voorgestelde decreetswijziging is cosmetisch en gaat voorbij aan de dringende en reële noden en aan de vragen van de sector. Watererfgoed Vlaanderen wenst een performanter beschermingsbeleid, met een veel breder toepassingsgebied, een geïntegreerde benadering van alle historische vaartuigen, een licht-bescherming met concrete voordelen en een ondersteuning van het gedurende decennia structureel verwaarloosde middenveld.</p>

	<p>beschermde varende erfgoed om de opvolging van deze vaartuigen mogelijk te maken en wordt de procedure om een premie te bekomen vereenvoudigd.</p> <p>De bescherming van het varende erfgoed werd bewust niet door het Onroerenderfgoeddecreet geregeld omdat er naast de analogieën ook belangrijke verschillen zijn. Waar mogelijk worden de juridische procedures wel op elkaar afgestemd vanwege de efficiëntie en de transparantie.</p>	
<p>WEV wijst op fundamentele verschillen tussen varende erfgoed en onroerend erfgoed:</p> <ul style="list-style-type: none"> - de geringe omvang van de Vlaamse varende erfgoed-vloot; - het bestaan van verschillende exemplaren van dezelfde traditionele scheepstypes; - de relatief kleine schaalgrootte van de meeste varend erfgoedprojecten; - het snel verdwijnen van technische kennis en werfruimte; - de moeilijkheid van een economische herbestemming en commerciële exploitatie; - de doorgaans zeer geringe beschikbare particuliere middelen in relatie tot de kosten; - de onbeschikbaarheid van aanmeerplaatsen; - het snelle en onherroepelijke karakter van teloorgang; - de stimulerende functies van de bouw van replica's; - de mogelijkheid tot opkoop van schepen door buitenlandse geïnteresseerden; 	<p>Enkele verschillen die hieronder worden aangehaald zijn in feite gelijkenissen met het onroerend erfgoed zoals het bestaan van verschillende exemplaren van hetzelfde type, de relatief kleine schaalgrootte van vele projecten, het snel verdwijnen van technische kennis, de moeilijkheden tot herbestemming, het snelle en onherroepelijke karakter in geval van teloorgang, ...</p> <p>Andere zijn inderdaad duidelijke verschilpunten met het onroerend erfgoed zoals de onbeschikbaarheid van aanmeerplaatsen, de mogelijkheid tot opkoop door buitenlandse geïnteresseerden, de verzilvering van de schrootwaarde. De herziening van het Varend erfgoeddecreet houdt echter rekening met de specificiteit en het varende karakter van deze erfgoedobjecten. Zo werd bijvoorbeeld in het voorontwerp van decreet een toelatingsplicht ingeschreven voor het buiten Vlaanderen brengen van beschermde vaartuigen.</p>	<p>De enige door de Minister naar voren geschoven innovatie die specifiek is voor varende erfgoed is beperkend en sanctionerend (het vereiste van een toelating om naar het buitenland te varen). Watererfgoed Vlaanderen stelt vast dat Vlaamse beschermings- en financieringsmaatregelen als vanzelfsprekend worden beschouwd als het over kerken, kloosters, kastelen, schilderijen en clavecimbel gaat, terwijl de varende erfgoedvloot zienderogen en onherroepelijk teloorgaat. Aan de vele specifieke moeilijkheden i.v.m. het varende erfgoed kan nog worden toegevoegd dat het voor wie in zijn vrije tijd op het water wil vertoeven veel eenvoudiger is een nieuwe plezierboot te verwerven en te beheren. Wie opteert voor een geldopslopend historisch vaartuig stelt daadwerkelijk een daad van erfgoedidealisme en verdient van overheidswege waardering en steun.</p>

<p>- de dreiging die uitgaat van de verzilvering van de schrootwaarde.</p>		
<p>Op talrijke punten is het voorontwerp niet ernstig en onredelijk.</p>		
<p>ia Vlaamse inventaris van het varend erfgoed wordt een juridisch statuut gegeven zonder dat de criteria voor opname op deze inventaris in het decreet zijn opgenomen.</p>	<p>De criteria voor opname in de inventaris worden opgenomen in het uitvoeringsbesluit van het decreet. Dit wordt voorzien in artikel 5 van het wijzigingsdecreet: “De Vlaamse Regering bepaalt de criteria voor het opnemen en schrappen van varend erfgoed in de inventaris van het varend erfgoed”.</p>	<p>De inventarisatiecriteria zijn de sleutel tot het decretale mechanisme en behoren met het oog op transparantie en rechtszekerheid in het decreet te worden opgenomen.</p>
<p>De vaststelling van de inventaris is niet gelijk aan een 'light'-bescherming aangezien er aan deze vaststelling geen enkele gunstmaatregel wordt verbonden.</p>	<p>De vaststelling van de inventaris is inderdaad geen 'light'-bescherming. Zoals hierboven gesteld wordt bewust niet gekozen voor twee beschermingsniveaus. De vaststelling van de inventaris heeft tot doel om in overleg te gaan met andere overheden, instanties en verenigingen om zo voordelen of vrijstellingen te kunnen verkrijgen voor dit varend erfgoed. Er wordt wel voorzien in een herkenningsteken voor vaartuigen opgenomen op de inventaris.</p>	<p>De inventaris is helemaal geen geschikte basis voor een 'light'-bescherming' en is daar in het verleden nooit voor bedoeld en nooit op afgestemd. Er is geen nood aan toekomstig 'overleg' over eventuele voordelen voor te inventariseren schepen, maar aan de invoering, nu dadelijk, van enkele (beperkte) voordelen voor vaartuigen die een 'light'-bescherming' krijgen.</p>
<p>De handhavingsregeling is volledig buiten proportie. Een privaatrechterlijke handhaving is een valabel en meer aantrekkelijk initiatief.</p>	<p>Het is een anomalie dat er tot nu toe geen handhavingsluik was voorzien bij het decreet tot bescherming van het varend erfgoed. Zonder handhavingsregeling beschikken we niet over een stok achter de deur als dat nodig zou blijken. Zonder handhaving blijft een wet of decreet immers dode letter. Omwille van efficiëntie en transparantie van de regels en structuren dient het Onroenderfgoeddecreet als kaderdecreet voor de handhaving van het Varend erfgoeddecreet. Er kan geen sprake zijn van een privaatrechterlijke handhaving van het decreet vermits de bescherming van het erfgoed voor iedereen van belang is en dus niet enkel voor bepaalde individuen. De</p>	<p>De Minister gaat eraan voorbij dat de aan bescherming verbonden voorwaarden nu reeds een afschrikwekkend effect hebben. Toevoeging van een keiharde sanctieregeling staat haaks op de nood aan stimulering en is andermaal wereldvreemd. Een privaatrechterlijke handhaving via contractuele afspraken is meer proportioneel en veel adequater.</p>

	<p>beleidsuitvoering in het kader van dit decreet is een taak van het agentschap onroerend erfgoed en dit agentschap ziet dus toe op de correcte toepassing van het decreet. Het agentschap Inspectie RWO is verantwoordelijke voor de handhaving ervan.</p>	
<p>Andere overheden worden van betoelaging uitgesloten wat onbegrijpelijk is nu vele historische vaartuigen van dergelijke overheden eigendom zijn.</p>	<p>Andere overheden worden geacht om als goede huisvader zorg te dragen voor hun eigen patrimonium. Het betoelagen van de federale of Vlaamse overheid wordt principieel niet ingeschreven gezien het dan een vestzakbroekzakoperatie betreft. Het niet-betoelagen van provinciale eigendommen kadert binnen de afspraken gemaakt in het Witboek Interne Staatshervorming. Lokale overheden komen wel in aanmerking voor premies.</p>	<p>Zie de commentaren hierboven over de schrijvende gevallen van teloorgaan van door niet-erfgoedoverheden beheerd varend erfgoed, dat ten onrechte buiten het Decreet Varend Erfgoed blijft. We noteren dat lokale overheden wel voor betoelaging in aanmerking komen. We gaan ervan uit dat autonome havenbedrijven hier mede onder vallen.</p>
<p>Over het algemeen wordt rond een aantal essentiële punten een veel te ruime regelgevingsbevoegdheid toegekend aan de Vlaamse Regering.</p>	<p>Het is niet duidelijk over welke essentiële punten het gaat.</p>	<p>Zie nochtans de talrijke bepalingen die essentiële kwesties aan de Regering delegeren. Anders dan gebruikelijk zijn blijktbaar nog geen nieuwe uitvoeringsbesluiten voorbereid. Dit maant ons tot extra terughoudendheid.</p>